
Nadace profesora Matějčka rozdala ceny

Nadace profesora Matějčka rozdala ceny

Založením nadace, jež nese jeho jméno, se rozhodl profesor Zdeněk Matějček motivovat studenty Filozofické fakultě UK k tvorbě kvalitních diplomových prací z oblasti vývojové psychologie. Cena, spojená i s odměnou finanční, je určena diplomantům, jejichž práce byly obhájeny na katedře psychologie FF v předchozím roce. Práce hodnotí rada nadace, již tvoří vždy vedoucí katedry psychologie, tajemník a zástupce příbuzných, přátel a studentů prof. Matějčka. „Letos jsme mohli vybírat z jedenácti opravdu velmi kvalitních diplomových prací. Proto jsme nerozdělili jen tři ceny, jak je obvyklé, ale pět ocenění,“ vysvětlila letošní průběh hodnocení tajemnice nadace doc. PhDr. Lenka Šulová, CSc.

Prof. PhDr. Zdeněk Matějček, CSc., (1922–2004) byl světově uznávaný dětský psycholog. Věnoval se studiu podmínek vývoje dětí v ústavech, v prostředí psychického strádání, a zdůrazňoval nezastupitelnou roli rodiny ve výchově.

1. místo Mgr. Anna Klapetek, práce Neuropsychologický vývojový screening NES

Česká adaptace neuropsychologického vývojového screeningu byla již primárně určená k publikaci. Studentka ho překládala z německého jazyka a porota ocenila zejména citlivý převod termínů a pokynů do češtiny.

2. místo Mgr. Ivana Smítková, práce *Dvoji výjimečnost v pedagogicko-psychologické praxi*

Studentka se na základě svých zkušeností z pedagogicko-psychologické praxe věnovala mimořádně nadaným dětem. Svou diplomovou práci nyní využívá jako příručku pro rodiče těchto dětí.

3. místo Mgr. Anna Sedláčková, práce Specifika dětí z homoparentálních rodin
Oceněná si vybrala doposud téměř nezpracované téma, jemuž se věnovala několik let.

4. místo Mgr. Karla Zradičková Šafránková, práce Vnímání strachu u dětí
Práce vycházela ze studentčiny praxe v pedagogicko-psychologické poradně, kde působila jako speciální pedagog. Po návratu z mateřské dovolené by Karla Zradičková Šafránková chtěla připravit program, který by rozvíjel zvládací mechanismy u dětského strachu.

5. místo Mgr. Kateřina Urbanová, práce Merlau-Ponty a počátky
Tato práce na pomezí psychologie a filozofie byla v rozšířené podobě obhájena jako práce rigorózní. Vítěznou práci nám představila a se svými dalšími plány se svěřila Mgr. Anna Klapetek

Mgr. Anna Klapetek se narodila v Kolíně nad Rýnem českým emigrantům. V Německu žila 18 let. Po maturitě na německém gymnáziu odešla do Prahy studovat zvukovou tvorbu na FAMU, přešla ale na FF UK, obor psychologie.

Jak jste se dostala ke svému, ne zcela tradičnímu tématu diplomové práce?

Oslovil mě na přednášce přímo PhDr. Šturma s tím, že by pro mě jako rodilou mluvčí němčiny měl námět pro diplomovou práci. Vzala jsem si týden na rozmyšlenou, protože jsem zvažovala ještě jedno téma. Nakonec převážilo, že jde o neuropsychologickou oblast. Pak jsem sice zjistila, že to s neuropsychologií nemá zase tak moc společného, ale práce mě stejně těšila.

Co všechno bylo obsahem vaší práce?

Převáděla jsem do češtiny vývojový test. Bylo třeba přeložit instrukce a tyto instrukce pak otestovat, aby fungovaly. V němčině se například používá slovo „Ball“, české slovo „míč“ ale nefungovalo, protože děti používají slovo „balon“. Při testování jazykových znalostí jsem musela zjistit, která slova se děti učí ve stejném věku v češtině a němčině. Česká „panenka“ je třeba mnohem těžší než německá „Puppe“.

Jak probíhalo samotné testování?

Testování probíhalo asi půl roku převážně na dětech mých spolužáků a známých. Probíhalo to vlastně metodou sněhové koule – kamarádka chodí do mateřského centra, tak mě tam vzala. Složitě bylo, že testování probíhá ve věkových intervalech, takže jsem musela zjišťovat, kolik dětem přesně je a zda nejsou předčasně narozené.

Shodou okolností jste dnes, v den předávání ocenění, promovala. Co vás čeká dál?

Od září jsem začala studovat na Ludwigs-Maxmilians-Universität v Mnichově dvouletý magisterský program. V zahraničí jsou master studia ale velmi specializovaná a programy velmi intenzivní. Naučím se tam měřit EEG, pracovat s magnetickou rezonancí a dalšími zobrazovacími metodami, k čemuž bych se tady nedostala.

Plánujete pak zůstat v Čechách nebo v Německu?

V Čechách asi ne, protože tu není možné se oblasti neuropsychologie věnovat. Takže uvažuji o Německu, Anglii nebo Americe.

(Lucie Kettnerová)